

oznanila

»POLETJE MILOSTI«

O poletju pisati sredi zime – v januarskih mesečnih oznanilih? Pojem »poletje milosti« uporablja češki ekonomist Tomáš Sedláček v knjigi z naslovom Ekonomija dobrega in zla (Ljubljana 2014, str. 89). Z njim poimenuje jubilejno leto, ki ga je starozavezno božje ljudstvo obhajalo vsakih devetinsirideset let. Vsako petdeseto leto je torej veljalo za jubilejno ali »sveto leto«.

Sedláček pojasnjuje: »Vsakih 49 let prihaja jubilejno leto, leto milosti, ko se nepremična lastnina vrne prvotnim lastnikom ... V jubilejnem letu naj bi morali biti odpuščeni vsi dolgovi in Izraelci, ki so zaradi svoje zadolženosti padli v suženjstvo, so morali biti osvobojeni« (Sedláček, str.89).

Poleg jubilejnega leta (»poletja milosti«) omenja še dva druga socialna ukrepa, to sta desetina in miloščina. Gospod je namreč starozavezno božje ljudstvo tudi po prerokih opominjal, da hoče »usmiljenje, ne žrtev«. »Gre torej za prostovoljne darove na ta način, da bi bil darovalec v stiku s prejemnikom in seveda vedel, komu denar daje, kdo ga kako potrebuje in kako ga uporablja« (92).

»Prerazdeljevanje naj bi bilo narejeno iz dobre volje in prostovoljno. Sv. Pavel piše: 'Kdor varčno seje, bo tudi varčno žet, kdor pa obilno seje, bo tudi obilno žet. Vsakdo naj da, kakor se je v srcu odločil, ne z žalostjo ali na silo, kajti Bog ljubi veselega darovalca' /2 Kor 9,6-7/ (Sedláček, str. 162).

Tudi v Katoliški cerkvi poznamo jubilejno ali sveto leto. V pastirskem pismu ljubljanske nadškofije, ki smo ga poslušali na 3. adventno nedeljo, med drugim beremo, da je sveto leto (2025), v katero vstopamo, redno sveto leto, ki ga obhajamo vsakih petindvajset let, in da je papež Frančišek za vodilno misel tega leta izbral geslo: romarji upanja. Kot »romarji upanja« gojimo »oaze duhovnosti«, kjer se vsi ljudje dobre volje lahko odčejajo pri vrelcih upanja. Kot »veseli darovalci« pa smo vir upanja in oznanjevalci veselja tudi za tiste, ki jih pesti pomanjkanje sredstev za preživljanje. Naj bo sveto leto zares »poletje ljubezni«, »poletje milosti« za vse ljudi, tudi za tiste, ki jih pesti gmotna stiska.

J. I.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

23. januar - ILDEFONZ

Rodil se je okoli leta 607 v velikaški družini španske narodnosti, polni gorečnosti, ki je lastna spreobrnjenecem. Ildefonza so starši namenili državni službi, on pa se je bolj ogreval za redovniški poklic, ker je imel živ zgled: strica Evgenija, vzornega redovnika. Ni mogel premagati odpora pri domačih, zato je od doma kar zbežal. Ko je prišel v samostan, je bil zaradi svoje vestnosti in pobožnosti vsem za vzor. Kmalu so ga redovniki izbrali za opata, škofje so ga prosili, naj prihaja na sinode, na katerih so se vsako leto zbirali v Toledu. Njegovi pobudi pripišejo uvedbo praznika Marijinega veselega pričakovanja (18. december). Po smrti strica sv. Evgenija so ga izvolili za nadškofa v Toledu. Nadškofijo je vodil deset let. Storil je vse, da bi ljudi zavaroval pred slabimi zgledi vladajočih. Spodbujal jih je k resnemu krščanskemu življenju. Umrli je leta 667.

NOVO LETO, PRAZNIK MARIJE, SVETE BOŽJE MATERE, 1. januar

Prvi dan leta obhajamo praznik Marije, svete Božje Matere, kot krono osmine Gospodovega rojstva. Nekdaj se je praznik imenoval obrezovanje Gospodovo, o čemer še vedno govori prazniški evangelij. Kakor vsak judovski deček je bil osmi dan obrezan tudi Marijin sin Jezus. Njegova pokornost obredu obrezovanja je pomenila, da se podreja postavi izraelskega ljudstva za ves čas svojega zemeljskega bivanja. Ime Jezus pomeni: Jahve ali Odršenik. Kristjani imamo namesto obreze krst. Ta zakrament nas vceplja v živo telo Cerkve in napravlja deležne odrešenja po Jezusovi krvi. Sv. Pavel zato imenuje krst »Kristusovo obrezo« (Kol 2, 11.12). Novo leto nas opozarja, da nihče nima toliko ljubezni kakor učlovečeni Bog, ki je dal svoje življenje za nas in nam sadove te žrtve naklanja po krstu. V novo leto torej stopamo polni hvaležnosti do Boga, v zaupanju v njegovo odrešenje po Jezusu pa tudi z zavestjo velike lastne odgovornosti, kako »gospodarimo« z milostjo, ki nam je dana. Kakor si božičnega praznika ne moremo predstavljati brez Marije, matere Božjega Sina, tako je nujno navzoča tudi, ko praznujemo Gospodovo obrezovanje. Zato je 1. januar tudi Marijin praznik, med najstarejšimi prazniki Matere Božje. Na pragu novega leta nas torej sprejema mati Marija in nas vabi, naj se pod njenim vodstvom in varstvom prepustimo ljubečim rokam neskončno modre Božje previdnosti.

SVETI TRIJE KRALJI, 6. januar

Praznik Gospodovega razglašanja ali praznik sv. Treh kraljev pred nas postavi dve nasprotujoči si skupini ljudi: kralja Heroda skupaj z velikimi duhovniki in pismouki ter modre, skrivnostno skupino popotnikov z Vzhoda. Herod se vznemiri, ko sliši, da so obiskovalci prišli, ker iščejo novorojenega kralja Judov. Takoj začne poizvedovati o morebitnem tekmecu. Herod je zahrbtnen, odnos velikih duhovnikov in pismoukov do Jezusa pa je težje določiti. Zakaj naj bi pomagali Herodu odkriti Jezusov rojstni kraj? So zgolj pokorni in naivni? Ali pa so že sovražno nastrojeni do Kristusa?

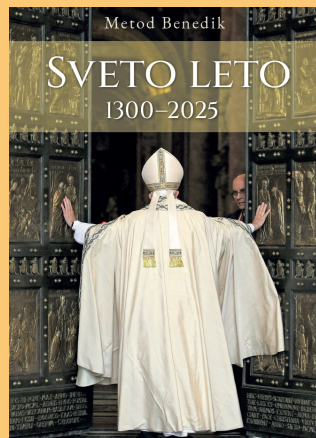
Nasprotno pa so modri iskreni iskalci in se ne zavedajo preračunavanj Heroda in njegovih svetovalcev. Vidiijo le drobno luč, ki sveti v temi. Želijo najti dete, kralja, in so pripravljeni narediti, karkoli je potrebno, da bi se mu lahko poklonili.

Da je Jezus že kot otrok pritegnil ljudi iz drugih dežel in drugih religij, je ravno tako pomembno: v Kristusu Bog govori srcu in umu vseh ljudi. Zanimivo je tudi, da modri na koncu izvedo za Betlehem od Heroda. Nenavadno je, da je ravno prestrašeni kraljisti, ki modre usmeri na zadnji del njihove poti do Jezusa.

Ko so modri prispeli v Betlehem, »so se silno razveselili«. To so močne besede. Ti popotniki z vzhoda, ki nosijo eksotične, razkošne darove, primerne za kralja, padejo na tla pred detetom in njegovo materjo. Meje Božjega ljudstva se širijo. Modri nam tako kažejo, da vsi lahko iščemo in najdemo radost, kakršne si ne moremo niti zamisliti. Ti možje so videli zvezdo, ki jih je spravila v gibanje. Tudi danes obstajajo ljudje, ki opazijo zvezdo. To so tisti, ki so pripravljeni, da jih prevzame sporočilo zvezde in si zaradi tega upajo iti na pot. Modri so zmogli videti tisto, kar je razodevalo nebo, ker je bila v njih želja, ki jih je priganjala: bili so odprti za novost. Kako pa je z nami? Smo tudi mi pripravljeni sprejeti nekaj novega? Smo dovolj odprti, da nas to »novo« lahko prevzame?

JEZUSOV KRST, 12. januar

Praznik Gospodovega krsta zaključuje božični čas ter nas vabi, da pomislimo na svoj krst. Jezus je hotel prejeti krst, ki ga je pridigal in podeljeval Janez Krstnik v Jordanu. Gre za krst pokore. Tisti, ki so prišli h krstu, so izrazili željo, da bi bili očiščeni grehov ter si z Božjo pomočjo prizadevali zaživeti novo življenje. On, ki ni imel greha, se je postavil v vrsto s spokorniki, se pomešal mednje, da bi bil krščen v vodah reke. S tem dejanjem je izrazil to, kar smo obhajali med božičem, torej svojo razpoložljivost, da se potopi v reko človeštva ter sprejme nase pomanjkljivosti in slabosti ljudi, da deli z njimi željo po osvoboditvi in preraščanju vsega, kar oddaljuje od Boga in nas dela tujce do bratov. Kakor v Betlehemu tako Bog tudi na obrežju reke Jordan drži obljubo, da bo vzel nase usodo človeškega bitja in glede tega je Jezus vidno in dokončno znamenje. Evangelist Luka piše: »Zaslišal se je glas iz nebes: 'Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.'« Na ta način je bil Jezus od Očeta posvečen in razodet kot Mesija, zveličar in osvoboditelj. Med tem dogodkom, ki ga potrjujejo vsi štirje evangeliji, se je zgodil prehod od krsta Janeza Krstnika, ki je temeljil v simbolu vode, k Jezusovemu krstu 'v Svetem Duhu in ognju' (Lk 3,16). Sveti Duh je namreč v krščanskem krstu osrednji tvorec, saj je On, ki izžge in uniči izvorni greh in tako v krstu povrne lepoto Božje milosti; On je namreč tisti, ki nas osvobodi oblasti teme, torej greha, in nas prestavi v kraljestvo luči, torej ljubezni, resnice in miru. Postanemo Božji otroci, to pa s seboj prinaša odgovornost, da hodimo za Jezusom, pokornim služabnikom, in da upodobimo v sebi njegova čutenja: krotkost, ponižnost, nežnost.

P. Metod Benedik

SVETO LETO 1300 - 2025

P. dr. Metod Benedik OFM-Cap, profesor cerkvene zgodovine, je pripravil pregled vseh dosedanjih svetih let od prvega, ki ga je leta 1300 razglasil papež Bonifacij VIII., do svetega leta 2025. Knjiga, ki jo spremlja predgovor upokojenega nadškofa msgr. dr. Marjana Tumška, pojasnjuje pomen svetega oz. jubilejnega leta v izročilu Katoliške cerkve. »Sveto, jubilejno leto je leto Boga, leto človeka, leto zemlje, leto ubogih, leto skupnosti in solidarnosti, leto upanja in osvobajanja, leto pravičnosti in odrešenja, leto sprave, ljubezni in milosti – leto dobrotljivosti. Je leto Boga, ki je Gospod nebes in zemlje, ki je Oče vseh ljudi, posebno zatiranih in zapuščenih, vseh, ki so potrebni dobrote in usmiljenja.«

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LA- ETITIA)

NEKAJ PASTORALNIH PERSPEKTIV

Izzivi kriz

Če se hočemo spoprijeti s krizo, moramo biti prisotni. To ni lahko, kajti včasih se ljudje osamijo, da ne bi pokazali, kaj občutijo; umaknejo se v malenkostno in varljivo molčanje. V tem trenutku je nujno treba poiskati možnosti, da se pogovorimo od srca k srcu. Težava je v tem, da je v trenutku krize zelo težko priti do takega pogovora, če se pogovora nismo nikoli naučili. To je prava umetnost, ki se je človek nauči v mirnih časih in jo potem lahko s pridom uporabi v težavnih obdobjih. Treba je pomagati tako, da v srcih zakoncev zaznamo najbolj skrite vzroke in se z njimi spopademo, kot je treba sprejeti porod, ki bo minil in bo za seboj pustil nov zaklad. Vendar so odgovori na opravljene ankete pokazali, da se večina v težavnih ali kritičnih položajih ne obrača na pastoralne spremljevalce, ker jih ne doživlja kot razumevajoče, kot tiste, ki so ljudem blizu, kot stvarne in življenjske. Zato se bomo zdaj poskusili bolj približati zakonskim krizam s pogledom, ki ne spregleda bremena njihove bolečine in tesnob.

So splošne krize, ki se navadno pojavijo v vsakem zakonu, kot je začetna kriza, ko se morata zakonca naučiti, kako uskladiti razlike in se osamosvojiti od staršev; ali kriza ob prihodu otroka z novimi čustvenimi izzivi; kriza otrokovega odraščanja, ki spreminja navade zakonskega para; kriza otrokove pubertete, ki zahteva veliko moči, starše vrže iz ravnotežja in ju včasih razdvoji; kriza »izpraznjenega gnezda«, ki zakonca prisili k temu, da se

spet posvetita samim sebi; kriza, ki izhaja iz starostne oslabeledosti staršev zakonskega druga, ki zahteva več prisotnosti, več nege in težke odločitve. To so težke situacije, ki povzročajo tesnobo, občutke krivde, depresije ali stanja izčrpanosti, ki lahko zvezo hudo prizadenejo.

Tem je treba prišteti osebne krize, ki so povezane z gospodarskimi, delovnimi, čustvenimi in družbenimi težavami, ter vplivajo na zakonski par. In pridružijo se še nepričakovane okoliščine, ki lahko spremenjajo družinsko življenje in zahtevajo pot odpuščanja in sprave. Hkrati ko poskuša napraviti korak k spravi, se mora vsakdo z vedro ponižnostjo vprašati, če ni sam ustvaril pogojev, ki drugega izpostavljajo nevarnosti, da naredi določene napake. Nekatere družine propadejo, če se zakonca začneta medsebojno obtoževati, vendar »izkušnja kaže, da se velik odstotek zakonskih kriz zadovoljivo premaga z ustrezno pomočjo in pravno močjo milosti. Temeljna izkušnja v družinskem življenju je, da znamo odpuščati in smo deležni odpuščanja.« »Težavna umetnost sprave, ki potrebuje podporo milosti, zahteva velikodušno sodelovanje sorodnikov in prijateljev in včasih tudi zunanjo strokovno pomoč«.

Vedno pogostejše se dogaja, da človek, ki ima občutek, da ni dobil tistega, kar si želi, ali da se ni izpolnilo tisto, o čemer je sanjal, to jemlje kot dovolj velik razlog, da prekine zakonsko zvezo. Tako nikoli ne bo imel trajnega zakona. Včasih je dovolj za odločitev, da je vsega konec, kako nezadovoljstvo, kaka odsotnost v trenutku, v katerem bi kdo potreboval drugega, ranjen ponos ali kaka nedoločena bojazen. Nekateri primeri so posledica neizogibnih človeških slabosti, ki se jim pripisuje prevelika teža. Na primer občutek, da kdo ni dobil popolnega odgovora; ljubosumnost; razlike, ki se pojavijo med

obema; privlačnost drugega človeka; novi interesi, ki začenjajo osvajati srce; telesne spremembe sproga oziroma soproge in veliko drugih stvari, ki so prej kot napadi na ljubezen priložnosti, ki vabijo k temu, da bi jo spet enkrat na novo obudili v življenje.

Nekateri imajo v teh pogojih potrebno zrelost, da drugega – ne glede na omejitve odnosa – na novo izberejo in z realizmom sprejmejo dejstvo, da ta ne more zadovoljiti vseh sanj, ki smo jih gojili v sebi. Izginejo se temu, da bi videli sebe le kot žrtev, uporabijo male in omejene možnosti, ki jim jih nudi družinsko življenje, in stavijo na to, da bodo zvezo z vztrajnim delom in trudom okrepili. Kajti navsezadnje spoznajo, da je vsaka kriza kot nova pritrditev, ki omogoči, da se ljubezen znova rodi, okrepljena, spremenjena, zrelejša in bolj razsvetljena. Na osnovi doživete krize dobi človek pogum, da poišče globoke korenine tega, kar se dogaja, si upa spet pogajati in sklepati temeljne sporazume o tem, kako najti novo ravnovesje in skupaj zakorakati v novo obdobje. S tako držo stalne odprtosti se dá premagati veliko težkih situacij. Zaradi spoznanja, da je sprava možna, se vsaj danes zdi »služba, ki se posveča tistim, katerih zakonski odnos je porušen, posebno nujna«.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.234-238)

svetniki v cerkvi

Na župnijskem pastoralnem svetu je prišlo do pobude, da v posebni rubriki predstavimo svetnike in umetnine, ki krasijo oltarje naše cerkve.

Stopili smo v jubilejno, sveto leto. Prvo sveto leto je razglasil papež Bonifacij VIII. že leta 1300. Z različnimi dogodki bomo povabljeni, da utrdimo svojo vero in s tem namenom bomo v mesečnih župnijskih oznanilih spoz-

navali svetnike, ki jih najdemo upodobljene v naši domači cerkvi. Lepo okrašena cerkev, tudi s podobami svetnikov, ne sme biti sama sebi namen, temveč so te podobe namenjene temu, da nas spodbujajo k svetosti, da nam je življenje svetnikov zgled, da skušamo njihovo življenje posnemati tudi sami. Hkrati pa se k njim zatekamo v priprošnji in zahvali ob veselih dogodkih in v preizkušnjah. Prav tako smo kristjani poklicani, da otrokom dajemo imena po svetnikih, s čimer tudi na otroke kličemo svetniški blagoslov in jih izročamo v njihovo varstvo.

SVETA NEŽA

Kip svete Neže najdemo v naši cerkvi na levem stranskem oltarju, čisto na desni strani spodaj. Umetniki jo upodabljajo z dolgimi lasmi, jagnjetom in palmovo vejo v rokah, ki je simbol mučeništva. Sveta Neža je zavetnica deviške čistosti, vrtnarjev, otrok, zaročencev, žrtev posilstva, živali. Na Slovenskem je sv. Neža postala zavetnica ovac, pastirjev in ovčarjev. Kmetje so Neži zaupali tudi kokoši. Dekleta so se ji včasih priporočala tudi za ženina. Ime Neža izhaja iz latinskega imena Agnes, katerega razlagajo iz grškega hagnē' v pomenu 'čista, nedolžna' ali iz latinskega agnus 'jagnje'. V Sloveniji najdemo različne izpeljanke imena, in sicer Nežica, Nežika, Nežka, pogostejše pa Janja, Ines, Ina in Inesa. Manj pogoste oblike so Agnes, Agnesa, Agneš, Agneta, Agneza, Agna, Agica. V Katoliški cerkvi obhajamo god sv. Agnes ali sv. Neže, rimske mučenke iz prve krščanske dobe, 21. januarja. Po izročilu naj bila Neža mlada plemkinja, ki je med Dioklecijanovimi preganjanji (okrog leta 304) doživela mučeništvo. Obstaja več različic in legend. Ena izmed teh pravi, da je bila Neža žrtev ženitvenega dogovora in jo je zaradi njenega upora rimski prefekt zaprl v javno hišo. Zaradi njene zaobljube devištvu se je tam nihče ni dotaknil, razen sin prefekta, ki je zaradi drzne-

ga dejanja po angelovem maščevanju mrtev padel po tleh. Neža ga je z molitvijo obudila, zaradi česar je bila obtožena čarovništva in poslana na grmado. Po legendi naj bi se ravno tedaj plamen razdelil na dvoje, ne da bi se je dotaknil, in lasje so ji zrasi do take mere, da so pokrili njeno goloto. Po tem čudežu so jo usmrtili z mečem, kakor je to običajno za klanje jagnjet. Po smrti so jo pokopali v rimskih katakombah, ki še danes nosijo njeno ime. Pri sv. Neži lahko spoznamo, kaj je bistvo nedolžnosti: čistost duše, ki se izraža tudi v čistosti telesa. Bistvo njene čistosti se ohranja tudi v srcu škofovske službe: vsako leto na god sv. Neže blagoslovijo dve jagnjeti; njuna volna se nato ostriže, splete in vtke v palije, ki jih papež izroči nadškofom kot znamenje njihove zvestobe poglavarju Cerkve. Zanimiv je slovenski pregovor: »Sveta Neža kuram rit odveže.« Izhaja iz tega, da po zimskem premoru po godu sv. Neže kokoši spet začnejo nesti jajca.

Vsemogočni Bog, slabotne v očeh tega sveta si izbiraš, da ponižaš mogočne. Daj nam, da bomo posnemali sv. Nežo v njeni neomajni veri in čistosti. Amen.

SVETI SEBASTIJAN

Kip sv. Sebastijana najdemo v naši cerkvi na desnem stranskem oltarju, čisto na levi strani spodaj. Upodobljen je tudi na sliki v desni stranski kapeli. Umetniki upodabljajo sv. Sebastijana kot rimskega vojaka, priveznega na drevo ali na steber, s puščicami v telesu. Je priprošnjik zoper kužne in nenadne nalezljive bolezni, ki zadenejo človeka kakor izstreljene puščice. Je zavetnik umirajočih, proti kugi, trgovcev z železom, lončarjev, kositarjev, vrtnarjev, strojarjev, vojakov, vojnih invalidov, lovcev, livarjev, kamnosekov, vodnjakov, proti živinskim boleznim. God sv. Sebastijana, rimskega mučenca, obhajamo 20. januarja. Sebastijan izhaja iz latinskega imena Sebastianus, ki izpeljano iz grškega imena Sebastós pomeni »častitljiv, vzvišen, svetniški, cesarski«. Grško ime Sebastó je pravzaprav prevod latinskega imena Avgustus (slovensko Avgust), ki si ga je prvi nadel rimski cesar Avgust (Gaius Iulius Caesar Octavianus Augustus). Različice imena so Boštjan, Sebastian, Sebastjan, Sebastijan, Sebo, Sabjan, Sebjan; so pa tudi ženske oblike imena, in sicer Boštjana, Boštjana, Sebastjana, Sebastina, Sebastijana, Saba. Po zapisih sv. Ambroža se je sv. Sebastijan rodil v Milanu, mučeništvo pa je dosegel v Rimu, kjer bi naj ob Apijski cesti bil njegov grob, nad katerim stoji cerkev. Na podlagi izkopavanj domnevajo, da je bil mučen po letu 250. Življenje sv. Sebastijana nam je znano le iz legende, ki je bila zapisana po letu 400. Sebastijan je bil stotnik cesarske telesne straže v Rimu v času, ko je vladal cesar Maksimilijan. Ko se je začelo preganjanje kristjanov, je obiskoval ječe, v katere je kot častnik dvorne straže imel prost dohod, in v njih tolažil svoje brate po veri in jih osrčeval za poslednji boj. Prijatelji so ga svarili, naj bo previden, a jim je odvrnil: »Ali se sme vojak bati nevarnosti?

Če zastavlja svoje življenje za cesarja, zakaj bi ga ne zastavljal tem bolj za Boga?» Ko je Maksimilijan izvedel, da je Sebastijan kristjan, ga je izročil spretnim afriškim strelcem, da bi ga s puščicami počasi umorili; ga ne zadeli v glavo ali srce, saj je hotel, da umre počasne smrti. Čeprav je bil s puščicami ves posut, je bil samo navidezno mrtev in je potem ob skrbni negi svetniške vdove Irene popolnoma okrevale. Sebastijan se je nato vrnil pred cesarja, mu očital krivično trpinčenje kristjanov in cesar ga je dal pobiti s koli.

Zanimiv je slovenski pregovor: »Sv. Fabijan in sv. Boštjan, sok v drevju pognan.« S tem njun godovni dan (oba obhajamo 20. januarja) oznanja ljudem konec zime.

Sv. Sebastijan, nate se obračamo s svojo ponižno prošnjo, da v naših stiskah in potrebah ne nehamo moliti za tiste, ki bodo, dokler bodo živi, vneto in nenehno delali Bogu v čast. Obvaruj nas kužnih in nenadnih nalezljivih bolezni. Amen.

župnijsko dogajanje

CECILIJANKA

V petek, 22. novembra, na god sv. Cecilije, smo imeli tradicionalno srečanje pevcev in organistov vseh zborov. Po večerni sveti maši, med katero so prepevali pevci vseh zborov, je bila še pogostitev v učilnicah. Zborovodjem, organistom in pevcem iskrena hvala. Vabljeni, da tudi v prihodnje s petjem bogatite bogoslužje.

VERA IN LUČ

Na prvo adventno nedeljo, 1. decembra, je bilo prvo letošnje lučarsko srečanje. V pogovoru ob adventnem venčku smo se dotaknili adventnega in božičnega časa. Nato pa smo iz gline izdelali svoje jaslice. Srečanju je sledila sveta maša. Po maši pa nas je obiskal še Miklavž in nas obdaril.

MIKLAVŽEVANJE

Letos nas je Miklavž obiskal prav na Miklavžev večer, 5. decembra. Otroke je obiskal ob 17.30 v veliki učilnici, starejše in druge pa ob 19.45 v župnijski dvorani. Otroci iz otroške dramske skupine pod vodstvom Gregorja Kunca so pred obiskom Miklavža obakrat uprizorili igrico, v kateri smo lahko pokukali v zakulisje na pripravo daril v nebesih, o hudomušnosti parkeljnov in prizadevanju angelov. Pri starejših smo pripravili tudi poučni kviz o sv. Nikolaju. Obe prireditvi sta minili v prijetnem razpoloženju. Voditelju in članom otroške dramske skupine iskrena hvala za trud pri pripravi in izvedbi igrice. Škoda le, da se vabilu ni odzvalo več starejših in odraslih.

ADVENTNI UTRIP

Po nekaj letih premora smo letos ponovno pripravili adventno delavnico, med katero so otroci izdelovali adventne venčke. Franci Vidmar pa je z udeleženci adventne delavnice in pomočniki poskrbel tudi za venec, ki krasi našo cerkev, in veliki adventni venec, ki bogati Trg device Marije pred cerkvijo.

Z možmi smo tudi letos »pravočasno« (že pred vsemi svetimi) poskrbeli za mah, da se lahko do božiča posuši in da ga ne zamede sneg. Z nabiranjem brinja smo imeli nekaj več težav, saj je bilo zelenje pod visokonapetostnim daljnovodom v poletnem času temeljito očiščeno oz. posekano in

je bilo potrebne malo več iznajdljivosti. V ponedeljek 16. decembra zvečer smo začeli s postavljanjem božičnih dreves in brinja v cerkvi, v torek pa nadaljevali s postavljanjem jasic.

ROMANJE NA JUŽNO TIROLSKO

Na adventno soboto 14. decembra smo se v veselem pričakovanju odpravili na adventno romanje proti Južni Tirolski. Prvi kraj našega postanka je bilo lepo, sončno mesto Bassano del Grappa.

Skozi Vrata milosti smo vstopili v mesto in se sprehodili po aveniji mučencev. V cerkvi sv. Frančiška smo imeli sveto mašo z nagovorom gospoda Jožeta, z razmišljanjem o spremembi odnosa do sočloveka in pogledu na Boga. O lepoti, harmoniji in dobrem. Mesto ima dva trga, kjer sta potekala adventni sejem in sobotna tržnica. Očaral nas je čudoviti lesen Palladijev most čez reko Brento, po katerem smo se tudi sprehodili. Leta 1569 ga je zasnoval arhitekt Andrea Palladio. Most je nadomestil konstrukcijo iz leta 1209.

Po dobrih dveh urah smo se pripeljali v Bolzano, ki je glavno mesto avtonomne pokrajine Južne Tirolske, znano tudi po hiši ledenega človeka »Ötzi«. Ogledali smo si znamenito katedralo sv. Marije Vnebovzete. Po mestnih ulicah in trgih so se že prižgale lučke in zasijale v čaroben večer. Zahvala za odlično organizirano romanje gre predvsem gospodu župniku Janezu Bernotu, gospodu Jožetu Drolcu za pridigo in gospe Ditki za nova spoznanja.

N. Z.

dogodki

KOLEDOVANJE 2025

Trikraljevska akcija s koledovanjem bo v naši župniji potekala dan pred praznikom sv. Treh kraljev, v nedeljo, 5. januarja 2025, od 11.00 naprej. Uvodno srečanje za kolednike bo v petek, 3. januarja, ob 17.00 v veliki učilnici. K sodelovanju vabimo študente in odrasle za spremljanje kolednikov. Tisti, ki želite, da vas koledniki obiščejo, se pri verskem tisku v cerkvi vpišite v seznam.

KONCERT DOMAČIH ORGANISTOV

V nedeljo, 5. januarja, po večerni sveti maši bo v cerkvi orgelski koncert ob sklepu obnove orgel. Domači organisti nam bodo z izvajanjem raznolike orgelske glasbe predstavili zvočno pestrost naše kraljice instrumentov.

BRALNI KLUB

Na januarskem srečanju bralnega kluba, ki bo 20. januarja ob 20.00, bo pogovor teklen o knjigi *Vsa moja resnica* je v Njem (Družina, Ljubljana 2024). Knjiga je du-

hovna avtobiografija gledališke in filmske igralka Milade Kalezić. V njej »iskreno pripoveduje o svoji veri, o negotovosti in iskanju, o drobnih znamenjih Božje milosti, o Lepoti, Ljubezni, Cerkvi, molitvi, seveda pa tudi o gledališču ...« V zgodnjem otroštvu je njena družina eno leto živela v Polju: »Moj najmočnejši spomin pa so jaslice v cerkvi. Prvič sem videla kaj takega ...« Vabljeni ste na pogovor o zanimivi življenjski in poklicni poti gledališke umetnice in pogumne pričevalke za vero v Jezusa Kristusa.

SVETO PISMO ZA BIRMANCE

Sveto pismo naj bi imel vsak kristjan, tudi birmanec. Sveto pismo naj bi birmanca spremljalo v letu priprave na birmo in potem vseskozi v življenju. Glede na to je prav, da ima vsak birmanec svoje Sveto pismo. Zato bo župnija vsem birmancem podarila po en izvod Svetega pisma. Sveta pisma bomo birmancem razdelili na nedeljo Božje besede, 26. januarja, pri sv. maši ob 10.00. Pričakujemo zanesljivo udeležbo birmancev in njihovih družin.

DUHOVNE VAJE ZA MLADE

Duhovne vaje za devetošolce, srednješolce in študente bodo potekale od petka, 14., do nedelje, 16. marca 2025, v Hiši kruha pri Sv. Duhu pri Škofji Loki. Duhovne vaje bo vodil zaporniški duhovnik g. Robert Friškovec. O podrobnostih boste še obveščeni.

PREDVIDENI DOGODKI V LETU 2025

8. februarja: celodnevno češčenje svetega Rešnjega telesa

20. aprila: velika noč

18. maja ob 10.00: prvo sv. obhajilo

19. junija: sveto Rešnje telo in kri - telovo

od 24. do 28. junija: oratorij

od 29. junija do 3. julija: Sečovlje

11. oktobra ob 10.00: birma

OBVESTILA

bralci beril

5. jan. - 2. nedelja po božiču

- 8⁰⁰ 1b. Štefan Bahun
2b. Marjeta Cerkvenik
10⁰⁰ 1b. Lidija Kranjc
2b. Urška Vintar
19⁰⁰ 1b. Hana Besjedica
2b. Maksimilijan Sotošek

12. jan. - Jezusov krst

- 8⁰⁰ 1b. Mojca Tomažič
2b. Andrej Kocjančič
10⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik
2b. Tatjana Mihoci
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Tomaž Vidmar

19. jan. - 2. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Janja Groznik
10⁰⁰ 1b. Bojan Vintar
2b. Neža Plut
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Marjan Kuhelj

26. jan. - 3. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Nadja Kranjc
2b. Nada Tomažič
10⁰⁰ 1b. Klavdija Rudolf
2b. Tatjana Mihoci
19⁰⁰ 1b. Saša Žle
2b. Pavelj Žakelj Bevec

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Janez Cimerman: 2 M (družina Osredkar), 2 M (družina Javoršek), 1 M (Mateja Pirc z družino in Marija Gabrovšek), 1 M (družina Parkelj), 4 M (Cilka in Anica Gabrovšek), 2 M (Krizolog Cimerman in brat Roman Cimerman z družino), 2 M (Kresonovi)/+ Anton Šolar: 1 M (Marta z Milanom), 2 M (F. Cimerman), 2 M (Jugovi), 1 M (družina Strgulec iz Kostanjevice), 3 M (gasilci PGD Slape)

kršчени

Do izida oznanil ni bilo novega krsta.

krščansko pokopani

Ana Marija Boc, Marjetica Meden, Anton Šolar, Janez Cimerman

dobra dela

Za servis orgel: ob pogrebu + Stanislava Tomšeta 500 € (sin Andrej z družino), 250 € (n. n.), ob pogrebu + Janeza Cimermana 100 € (družina Gabrovšek), 350 € (n. n.), 100 € (d. P.), 500 € (n. n.), 150 € (Jožefa Cvitkovič), 200 € (Milena Košak Babuder)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- torek in četrtek tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 8. 1., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

JANUAR - PROSINEC

1	sre	Marija, Božja mati; novo leto, dan miru	
2	čet	Bazilij in Gregor, škofa, cerkvena učitelja	
3	pet	Presveto Jezusovo ime	
4	sob	Angela, redovnica	
5	ned	2. nedelja po božiču; Simeon, puščavnik; sveti večer	KOLEDOVANJE /BLAGOSLOV DOMA
6	pon	Gospodovo razglasenje; Gašper, Miha, Boltežar	
7	tor	Rajmund, duhovnik	
8	sre	Severin, opat	
9	čet	Julijan, mučenec	
10	pet	Gregor Niški, škof	MLAJŠA ZAKONSKA SKUPINA
11	sob	Pavlin Oglejski, škof	
12	ned	Jezusov krst; Tatjana (Tanja), mučenka	DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
13	pon	Veronika, devica	SVETOPISEMSKA SKUPINA
14	tor	Oton (Odon), redovnik	
15	sre	Pavel, puščavnik	
16	čet	Berard, mučenec	
17	pet	Anton (Zvonko), puščavnik	
18	sob	Marjeta Ogrska, redovnica	
19	ned	2. nedelja med letom; Makarij, opat	
20	pon	Fabijan in Boštjan, mučenca	BRALNI KLUB
21	tor	Neža, mučenka	
22	sre	Vincencij, mučenec	
23	čet	Henrik, duhovnik	SREČANJE ŽPS
24	pet	Frančišek Saleški, škof , cerkveni učitelj	
25	sob	Spreobrnjenje apostola Pavla	
26	ned	3. ned. med letom, ned. Božje besede; Timotej in Tit, škofa	SVETO PISMO ZA BIRMANCE
27	pon	Angela Merici, ustanoviteljica uršulink	
28	tor	Tomaž Akvinski, cerkveni učitelj	BRALCI BERIL
29	sre	Valerij, škof	
30	čet	Martina, mučenka	
31	pet	Janez Bosco, ust. salezijancev	